

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adatkak vissza.

KÖZÉRDEK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félévre . . . 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.
Nyílttér sora 15 kr.

Az erdélyrészi ev. ref. egyházkerületi közgyűlés.

Bizonnyára fontos feladatok teljesítése vár minden évben az erdélyrészi ev. ref. egyházkerületre vallási és kulturális tekintetben. Az autonomia, melyet szervezetében bir, hatalmas erőnek bizonyul s a feladatok nagysága, a közéletre kiterjedő befolyása, az álláspont, melyet híveinek számánál és helyzeténél fogva elfoglalhat, hazánk egyik legtekintélyesebb, legerősebb egyházkerületévé tette. Azon helyzet, melyet a világi elem — honoris causa — elfoglal, jelentékeny tekintélyt ad az illetőknek, majdnem nagyobb, mint pl. a szintén autonóm erdélyi róm. kath. státusban s így nem is csoda, ha főméltóságok, miniszterek megtisztelve érzik magokat, ha az egyházkerület közgyűlését vezető elnöki állást választás útján megnyerhetik, vagy valamelyik egyházmegye, főiskola főgondnokai lehetnek. Maga a közgyűlés az egyházi és világi elem kiváló tagjainak találkozója, hol azonban sokszor politikai és személyi rokon, vagy ellenszenvet szerint csoportosulnak egyes kérdések megbeszélésénél és eldöntésénél. Mert megoldásra váró kérdés van bőven, orvoslandó baj és hiány van elég, a mi pedig az anyagi állapotot illeti, a bizony még mindig nagyon szűkös és sohasem elegendő. Még mindég nagyon sok a szegény, csak néhány hívőből álló eklésia, mely sem papját tisztességesen fizetni, sem templomát fölépíteni, berendezni, sem iskoláját fenntartani nem képes. Van olyan eklésia, hol a pap kénytelen földművéssé, a kántor nap-számossá lenni valamelyik földesur gazdaságánál. Leköti a rög, a mindennapi kenyér gondja, melyet két tenyerével kell megkeresnie, holott arra ké-szült, hogy esze, tanulása után fog megélni. Ter-

meszetesen hívei is olyanok mint ők, ágról szakadt szegények, tanulatlanok s mert a pálinkázás szenvedélye nőttön nő, templom helyett kocsimában keresnek vigasztalást a súlyos földi gondok enyhítésére; kivész az ilyen nép kebléből a vallás, elveszti nemzetisége iránti ragaszkodását s ruhájával együtt anyanyelvét is megváltoztatja. E szomorú helyzetből következik, hogy segíteni kell az ily gyenge helyzetben levő hitközségen, papján, templomán, tanítóján, iskoláján. A seiteni törekvés nem is hiányzik, ott van pl. a domestika, de ez még mind nem elég.

Az egyházkerületben számos gimnázium, felsőbb iskola van, Evről évre tapasztalhatni haladást, de ez még mindég elégtelen. Sem elegendő, jól képzett tanerő, sem kellő fizetés, sem megfelelő gyűjtemények, s különösen a szegénysorsú tanulókat ellátásáról még mindég nincs elég gondolkodás, mert hát nincs elég pénzalap, nincs jövedelem.

Előregszik a pap, a tanár s nincs elég nyugdíj alap. Az özvegy papné, tanárné s az árvák ritka kivétellel szomorú sorsnak néznek elébe, mivel az özvegy-, árvai alap nagyon csekély. Az a vigasztalás, hogy majd, évek múlva talán jobban lesz, nem sokat ér a mai napon gyöttrődő szegényre nézve. És még sok számos feladatról kell gondolkodni, anyagi és szellemi erőt gyűjteni, mindenek felett a létezőt, a meglévőt oda segíteni, hogy az fejlődjék, erősödjék, hogy hatalmasan, eredményesen végezhesse kötelességeit. Az a baj azonban, hogy az egyházkerület annyifelé kapkod, annyiféle akar s annyiféle elforgácsolja, még pedig helyes sorrend nélkül anyagi erejét, hogy a legégetőbb, szemmel látható bajok rendbehozását háttérbe szorítja egy idea, melynek létesítését erőnek erejével forcirozzák, melyet fontosabbnak, sürgő-

sebbnek tekintenek, mint az elaggott papok, tanárok jövőjének biztosítását, az özvegyek, árvák sorsát s ez idea: Kolozsvárt egy theologiai akadémia felállítására. Előbb elakarták vinni egyszerűen az enyedit, s most, hogy nem sikerült, megkerülik a dolgot, pénzt gyűjtenek, még pedig, mert sok kell, hát sokat, felállítják a kolozsvári akadémiát, csak-hogy lassanként elsorvasszák az enyedit, melyen 40—50 000 frt tőkével bőségesen segíteni lehetne. Ezt a törekvést sajnáljuk mi, mert időszerűtlen s ennél fogva hátrányai sokkal nagyobbak, hogyssem az egyházkerületnek különös javára szolgálna.

A Bethlen-kollegium ünnepélye.

A szorgidó nehez napjaiban munkára serkentő s azok után öröm, nyugalom, pihenéssel kecsesítő nagy szünet idő eltelt, s f. hó 4-én, d. e. 11 órakor kollegiumunkban is megtartott ünnepélyes megnyitótval az 1892—93. iskolai év vette kezdetét, melyet a tanuló ifjuság imára buzdító éneke majd Garda József theol. tanár bugzó imája után, Fogarasi Albert rektorprofessor betegsége miatt, Makkai Domokos gym. tanár és volt rektor nyitott meg. Nem hagyhatjuk azonban szó nélkül azt a közönyt a melyet ép ez, de ne csak, hanem a megnyitott ünnepélyt követő más ünnepélyek iránt is, ugy a közönség, mint maga a kollegiumi ifjuság részéről tapasztaltuk. Ugy tudjuk, hogy megelőző években minden, de főleg a kollegiumi évnyitót és záró ünnepélyek, nagy látogatottságuk örvendeztek ünnepélyek voltak azok nem csak formailag, de tényleg is; nem csak a kollegium ünnepélyei, hanem a vidéké, városé is egyszersmint. Az ideit? . . . Annyi bizonyos, hogy az ünnepélyes színezetet eltagadnunk nem lehet, de ugyanakkor kötségtelenül bebizonyosodott, elszomorító tény, hogy régi jellegét nem herdjia többé magán. Nem az a régi lelkesítő, biztató s így bizonyos mértékig megható ünnepély volt az, hanem egy rideg, tartozkodó valami, ugy hogy önkéntelen, a Madách „Ember tragédia“-jának tizenkettedik színében rajzolt, „tul jőzan világa“ jut eszünkbe. Okát nem tudjuk, nem kutatjuk, csak tünődünk rajta. E hangulat ömlött el, az

TÁRCZA.

Zsiga bácsi.

Németből ford. a.
VII.
(Folytatás.)

Az ut gyönyörű szép volt, mindenféle szabad kilátás nyílt, s a mellett a kis társaság a legjobb hangulatba érkezett Luczerbe. Hol egy előkelő nő divatúlet ajtajában Wanda kijelentette a két urnak, hogy elegendő idejük van az egész város megtekintésére. a mig ők dolgoztak el végzik.

Wanda elemibe volt, ledobta magát egy chaiselonge ra, a divatárusnő pedig rendre mutogatta a kész ruha darabokat; Wanda félre dobta, vagy dicsérte, kiválasztotta magának és Margitnak a leg előnyösebb színeket — a kész öltözeteket felpróbálták — újra levetették, a mi hiba volt rajtuk kijavítottak, tíz kéz működött a két leány körül — Margitnak már zugott a feje, — de nem volt mit tennie, engedelmességnie kellett Wanda parancsainak. Ő mester volt e téren.

Az urnak már félőrája alá s fel jártak az üzlet előtt, Zsiga bácsi egyszer még a fejét is bedugta az ajtón, azon megjegyzéssel, hogy ha az utolsó hajó indulása előtt ebédelni akarnak, legelőbb ideje lenne.

Hanem Wanda még százmegnézni valója és megrendelni valója akadt, s midőn Margit halkan figyelmeztette; „Még sem várakoztathatjuk az urnakat oly hosszasan“ bámulva válaszolt: Miért ne!? Előbb még ezt az izléstelen hajviseletet meg kell változtatni — gyorsan — hiszen így egy kalap sem fog jól állani, gyorsan megfacsarta Margit hullámos szelyem haját, melynek láttára a divatárusnő egy ah-t! hallattak, egy gyönyörűen sikerült csomóba erősítette a fejére. „Gyorsan egy fésűt!“ Parancsolá. De nem volt.

„Hozni kell egyet!“ Három perc múlva egy olyan példány diszeget. Margitka fején mint egy korona.

Margit mélyen elpirult mikor meglátta magát a tükörben, gyorsan feltette a csinos szalma kalapot, mit Wanda kereselt ki neki, és örömmel, de egyszersmind kissé zavartan lépett ki az utcára, hol Zsiga bácsi és Furst várakoztak rájuk.

„Ej, ej Margitka,“ kiálta az öreg ur, s gondolatban hozzá tév: hiszen te nemednek legszebbike vagy!“ Az ügyvéd pedig mélyen meghajlott a bájos jelenség előtt és megeskölta fiaom keztys kis kezét.

Ez volt az első hódolat, melyben Margitkát egy ifju részcsit s nagyon elpirult felette.

„Oh“ dadogta „ez a toilletet illeti?“

„Az összest“ válaszolt Furst.

Most megjelent Wanda is új öltözetében.

„Nos?“ kérdé, Margitka mutatva.

„Mester művet alkotott rajta“ szölt Zsiga bácsi.

„A természet is segítségemre volt,“ válaszolt Wanda.

Már nem volt idő vendéglőbe menni, örültek, hogy az utolsó hajót elérhették. Az uton kipótolták az elmulasztott ebédet.

Margit a legesudalatosabb állapotban volt, érezte magán az emberek tekintetét, s e miatt oly elfoglult lett, hogy alig mert felpillantani. És mégis midőn később Wanda karonfogta s a hajó kárfájához vezette, mennyivel biztosabb volt járása, milyen kellemes érzés volt neki többé nem igénytelennek látszani és nem izléstelenül öltözve lenni.

„Már most jöhet,“ mormolá magába örvendezve, szeméivel a távolba tekintve.

Már alkonyodott, mikor hazafelé közeledtek. A leányok Wassilikáné felé tekintettek, ki a kikötő partján állott és napernyőjével a doktornak integetett. Wanda ujongva borult mamája keblére, aztán bemutatva Margitot. Alengyelő mindég szánalmas mosolyol nézte a nyárs-polgárisan öltöztetett kis német leányt, ez alkalommal azonban jóakarólag megveregeté arcát mondván:

Nézzenek oda, most bátran mutathatná magát Var-sóban, csak az a nagy kár, hogy nem zeneőrő, egész Lengyelország zeneőről Wanda nagyon kevés zeneleket kapott, mivel mi többnyire utaztunk, de azért mindent játszik primavista, neki semmi sem nehéz. Wanda! egy kis Chopint, semmi sem hat meg annyira, mint Chopin s ma este szükségöt érzem, valaminek, a mi meghasson.

Wanda kezét csókolólt anyjának és a zongorához táncolt, Margit is a zongora mellett állott és ujjait a billentyűkön nyugtatta, már-már kísértetbe jött leléni és játszani hogy megmutassa Wassilikánének, mi az igazi zene.

„Margitkám, gyermekem adjon helyet, szólítá meg Wanda és hopp! ujai nagy gyorsasággal ugráltak a billentyűkön. A hangjegyekre nem sokat figyelt, csak a pedál iránt viseltetett nagy előszeretettel. Margit kimenekült a verandára, de nem sokáig volt egyedül, mert néhány fiatal ember, kiket Wanda bemutatott, utána mentek, győnyörködve az előnyös változáson, mi a fiatal leánnyal történt. Furst pedig a tarsalgó szoba ablakához támaszkodott és le nem vette tekintetét Margitról. „Ha Wandának is ily nyugodt kellemes mozdulatai lennének.“ gondolá.

Ő, kivel gondolatai foglalkoztak, e percben a doktor karján a küszöbre lépett.

„Nézzé, Margitot“ szölt, félig bosszusan félig tréfásan, „az imádóimat mind elhódítja! Ezért öltöztettem ki ilyen szépen?“

Gyorsan le hajolt és megcibálta Plutó fülét, mely Margit lábainál hevert.

„Mit véteit nagysádnak,“? kérdé az ügyvéd.

„A miért azokra bámul, kikhez semmi köze, hangzolt az éles válasz, * * *

Ez időtől kezdve a két fiatal leány barátsága változást szenvedett. Margit észre vette, sőt az okát is ki találta De bár mennyire igyekezett Furstöt kerülni, ez mindég talált alkalmat közelébe jutni és őt előzékenységgel és figyelmével kitüntetni. Ha pedig Wandával mulatott,

ugyancsak azon nap délután megtartott ünnepélyen is, melyen két ifjú tanár Józsa Zsigmond és Fogarasi Béla készült a már tényleg elfoglalt tanári katedráikat, a törvényeknek megfelelően elfoglalni. Délután 3 órakor kezdődött az ünnepély. Nagys. Csató János alispán, kollegiumunk derék algondnoka üdvözölte első sorban a tanári székeiket elfoglalni kész ifjú tanárokat, lelkes, buzditó szavakkal, s beszéde végén felbivá őket felolvasásuk megtartására. Először Fogarasi Béla mint a matematika tanára értekezett: a honi matematikai irodalom történetéről, utánna Józsa Zsigmond theol. tanár, mint az ó-szövetségi irodalom exegetikai csoport már négy év óta jelesen működő tanára olvasott fel, felolvasásra szánt munkájából egy részletet, melynek tárgya volt az ó-héber szellem bölcsészeti nyilatkozatai. Nem lehet célunk az igen érdekes felolvasások részletezésébe bocsátkoznunk, sem megjegyzéseinkkel kísérnünk, annyit azonban megjegyezhetünk, hogy felolvasásuk tudományos készültségűeknek, az utóbbi különösen szakmájá irodalmának nem csak ismeretéről, hanem önálló felfogásáról is, olymértvű bizonyosságot adott, hogy nyereségnek tekinthető, az ifjúság, a kollegium s az egész erdélyi ref. egyházak részéről.

Az immár a törvények előírásának is eleget tett tanárokat, a tanárkar nevében Makkai Domokos; az ifjúság nevében Sámuel Aladár contra-senior üdvözölte. Jó kívánságok, adja Isten teljesüljenek. Hegyen épített városok ók, fénylő gyertya láng. Hadd fénylők világosságuk. Legyenek üdvözölve általunk!

Spectator.

Virágháti Farkas emlékirata 1860-ból.*)

Nagynyed városa közérdekében teendő javítások és annak szépítése iránti nézetek.

7. A város valamelyik arra legalkalmasabb malmának, gőzerővel hajtandó malommal alkalmatlansága.

Minék következtében, a feleslegessé váló vízvezeték szintén föllehet használni célszerűen.

Lehetne, például azt, egy gyárilag felszerelt Olajmalom hajtására fordítani.

E vállalat, a gabnafélék fölött előnyösebb, biztosabban jövedelmező olajnövények termesztését hozná divatba, mint e környékre jótékonyan ható új iparág központja, — mire az olajfogyasztás naponkénti emelkedése kecsesítő kihatást nyújt.

* Virágháti Farkas Nagynyed város főjegyzője 1867. nov. 11-én halt meg. Emlékirata nagy részt még ma is idősebb, mivel az abban fejtetett életrevaló eszmék nagy része a jövőt várja megvalósítását. Vajha sikerülne a közzététel által egyik-másik eszme megvalósítását siettetnünk, vagy legalább elmékedés és megbeszélés tárgyává tennünk. Ez is jobb a tétlen lemondásnál. Szark.

mindég a fiatal német leány kedves és szép tulajdonságait emlegette. Fürst ez uton akarta Wandával tudatni, hogy milyen tulajdonságok hiányoznak nála. Azonban minden igyekezete kárba veszett. Wanda elkeseredett, Plutó kiesett kegyeiből, az ügyvéd pedig egy percig sem volt biztosítva gonoszkodásai elől. Ez által természetesen az étkezések és séták nem valami épületesen fűszereződtek. Margit leggyakrabban szivesebben ment volna egyedül Zsiga bácsival csendesen a hegyekre barangolni, de Wassilikáné nem tágitott az öreg ur mellől. Ő a legjobb kedvben volt. Az ő szemében, tudnillik az a játéki barátságos viszony leánnyá és az ügyvéd között rég szálla volt s már azon kezdett gondolkodni, hogy egy hirtelen elutazással végét veti a dolognak. Mióta azonban Wanda magatartása az ügyvéddel szembe észrevehetőleg megváltozott, azt remélte, hogy minden aggodalma elűzőlő és örült, hogy nem kell megvárakoztatnia a Rigi való tartozkodását, Zsiga bácsi pedig nyugtalanodni kezdett, éppen ideje lett volna, hogy fiatal barátja megérkezék. Gyakran felmeut a veres csucsra és onnét nézte a Rigi vezető utat vagy a vonat elébe sétált és kíváncsian vizsgálta az érkezőket. Sőt még Wassilikáné elbeszéléseit is fébe szakította, hogy neki friss levegőre van szükség és kiment a varandára és ott járkált nyugtalanul, mint akit kétségbe ejtő gondolatok gyötörnek.

„Igaz van,” szolt Wassilikáné egy nap, „szükséges mozogni.”

Szegény doktor! Az óta mellette nyargalt és lihegve ismételte a már százszer elmondott történeteket. Az öreg ur türelme kezdett véget érni.

Egyik este, kis társaságunk felment a Rigi veres csucsára a nap lementében gyönyörködni. Lassan haladt le a tüzös golyó, sugaraival bearanyozva az alant elterülő síkságot. Zsiga bácsi már fent állott a csucsos zsebre dugott kezekkel, de nem volt igazi élvezete az egész nagyserű naplementében. Szemei mindég és mindég csak a

Vagy lehetne — akármi más, a kereskedési viszonyok szerint legjobban jövedelmező gyári céla alkalmazni. Részint hasznos teendők, részint szükségesegek, fennirtakon kívül még következendők. Ilyen szükség.

8. Egy jó toronyóra, mi végett vagy a meglevőnek, ha lehető kijavítása, vagy egy szilárdon szerkesztett újnak megszerzése lenne célszerű.

9. Szükséges: a tűzoltó eszközök megszerzése, s mind a meglevők, mind a megszerzendők elhelyezésére egy alkalmas épület felállítását — bő hozandó tűzoltási rendszabályozással kapcsolatban.

10. Kiterjesztendő lenne a villagítás nagyobb mérvben a város távolabb eső részére is.

11. Szoros figyelem tárgya: a „közutak,” mi részben a meglevők iránt szükségesek azokat célszerű szerkesztet mellett, körzetökön alkalmas anyagokkal feltölteni kikövegni, alkalmas helyeken továbbá újakat ásni, vagy a bételtelket kinyitni.

Ujan nyitandó utak, vagy a régiek kijavítása alkalmával, azoknak körfala, az eddig divatozott szabálytalan kőrakási modor helyett, mind állandóság mind ezen szempontjából a víz remélhető vagy már ismert fölszínéig, faragott kőből azonfelül jó kuttéglából, (Brunnen-Zigel) rakandó.

12. A koronként átvonuló katonaság beszélésére terhet majd mindnyájan érezzük; — szükséges lenne e részben: egy szállító-háznak (Transporthaus) építése, megszerzése vagy ideiglenes kibérlése, hasonszerű terhek kikerülése végett: a katonai istállók kiigazítása.

13. Vannak és lesznek koronként előforduló közigazgatási teendők, hidak, pallók, gátak és utcák — töltögetése körü stb, melyek rögtöni végrehajtást igényelnek, csak gyorsabbani eszközölhetést tekintetből kívánatos lenni: a városi közelfogatók számát megszerzőt.

H.

A városi belrendezési javítások után, következnek annak határára teendők.

Ne feledjük, hogy nagyobbára földmivelők vagyunk. A mezői gazdaság emelése iránt intézkedni közérdek. S e részben legfőbb indítás lenne:

14. A tagosítás (Commassatio). Nem említve annak általános elismert jótéményeit, a mennyiben a nagyobb földbirtokok egy tagban kapván elszort illetőségeket, ahhoz mért intenzív gazdálkodási rendszer által majdnem kétszeresíthetik jövedelmüket, a legkisebb egy-két holdnyi birtokok is, kiknek egész birtoka jelenleg is egy tagból áll, szintén nyernének általa.

Végbeviendő tagosítás alkalmával, ezek illetősége, a városi utcái folytatólag adatván ki, jövőben kertés s lakóházak ellátható belső telkekké válna. Mi által a város terjedvén népesedése is nagy mértékben mozdítottak elő.

Rigire vezető gyalogutat keresték. Hirtelen arca fölő tartotta kezét, előre hajolt, mintha nem hinne szemeinek. „Végre hát jön,” kiáltott fel örömmel, a nélkül, hogy a körülete levőket számba vette volna, a bolondos fickó — és csakugy motyója a hátán és gyalog, — egészen reá hasonlít, Burg, Burg! kiabált, kalapját lobogtatva és egyenesen neki iramodva lerohant a hegyről, hogy mindnyájan csak csudálkoztak az öreg ur különös magaviseletén. Margit mozdulatlanul állott és nézte a vándort, ki kalapját le vette és avval felfelé integetett, ’örvendezve, nevetve. A bucszó nap sugarai csókolták szépt nyílt, a naptól lesült arcát.

„Reá nem ösmerek” szolt Margit — elcsudálkozva.

Az utolsó napugár is eltűnt a tó habjaiba; tul a jéghegyek felett feltűnt a hold, halványan, fénytelen a kék légűrben. Zsiga bácsi Burggal karonfogva vigau jött fel az uton. Wassilikáné kíváncsian az utba állt, természetesen neki kellett, hogy legelőször bemutassák a doktor fiatal barátját. Azután Wandához és Fürsthez fordultak; kölcsönösen barátságos üdvözlések következtek, mintha már régi jó ösmerősök lettek volna. Plutót sem mellőzték. Burg elvont ragadtatva az állat szépségétől.

„Igy” szolt Zsiga bácsi, kit a türelmetlenség már majd meg ölt, „ott fent van még az unokahoom.”

„Hogyan!?” kiáltott Burg, unokahuga is van?

„Igen,” felelt a doktor a legközönyösebb hangon és szaladt előre a meredek hegyen, mint egy 20 éves ifjú. Fönt a csucsos állt Margit, bátortalanul és csudálkozva nézte a fiatal embert, ki az ő jegyese volt.

„Ez ő,” mutatott reá Zsiga bácsi; „s ez az én fiatal barátom, Margitka.”

Köszöntötték egymást, s a festő egy gyors tekintettel vizsgálta a fiatal leány arát. „Bocsánatot kell kérjek” szolt, nagyon poros vagyok az uttól, de” a doktot ur egyenesen felcipelet.

Ezen, város közelébeni részletek lennének célszerűen alkalmazhatók, lucernásokra tejelő állatok számára. Ezek lennének továbbá alkalmazhatók, mint nem voluminosus, könnyen szállítható, s könnyen eladható, jövedelmezőbb kereskedési növények termesztésére, minő: a Sáfrány (Crocus safrany), a Szaklice (Carthamus tinctorum), s főleg a Buzér (Rubia tinctorum) stb, mely utóbbival hazánkban, a tőlünk nem messze fekvő Szászvárosban, már sikerült kísérletek vaonak téve.

Uj természetmények szaporítása és sokfélesége: új pénzforrások nyitása, az év változataihoz képest, egy-mást ellensúlyozóan állandó jövedelmet biztosító.

azon határreszek, melyek jelenben, ámbár természet ellenesen, földmivelésileg, mint szántók vagy legelők használtatnak, mint: a Bükkös alatti oldalok, Göbletem, Végherzsza egy része stb, melyek meredek fekvések s távol-létüknél fogva, legjobbat akarat s költséges trágyázás mellett és majd semmi tisztá jövedelmet nem adnak — szántó helynek nem és csupán erdőnek valók — mint a város erdejeivel különben a szomszédos helyek, ahhoz mérnök, hogy erdővé alakíthatatnók; Őnként értetik beelési osztályzat szerint.]

Hasonló intézkedések által csupán a gazdálkodási rendszerint természetű cseréje folytán, jelenben kopár és pusztá helyeken, államgazdasági szempontjából is lényeges javítások eszközölhetők.

Tagosítás következtében, a szomszéd helységek felő, egyenirányu utak méretének mint a közlekedés biztos és könnyítő eszközei, az egész határ, szabályos alakú részletekre osztva, állandó határ utakkal lenne behálózva; midőn jelenben határunk legnagyobb részében, állandó határutak nincsenek s csak ideiglenesen a vetés forgáshoz szabályzott időben lehet a földekhez jutni, a mi a földeknek trágyázás vagy más utóni javítását, nagy mértékben gátolja.

Tagosítás létesítésének, a gazdasági természetmények nagy része, minő széná és szalmás gabona stb. Különösen a nagyobb birtokok által saját érdekében állítandó majorjaikban tartatván — azoknak jelenben tűzveszék alkalmával veszélyeztető fölhalmozása helyenként megszüntvén: temérdek gyűlköny anyagot szabadulna a város.

Apadása városunkban tartandó marhák száma, a földmivelésre tartozók nagyobb része majorokban tartatván — a tejelők nyároni tenyésztés helyett több jövedelmet biztosítóan istáloztatván: megszűnne a csordajárás s az általa okozott sok trágya és szemét utcák terhére nem lenne.

(Folyt. köv.)

Színészettünk.

Alig egy hete, hogy Miskolczi Henrik dráma-vígjáték és operette társulata itt időzik városunkban és már is arra a meggyőződésre jutottam, miszerint e társulat egyike a jobb vidéki társulatokdak és a partfogást. a mit fájdaom még ez ideig nem tapasztalhattam,

„Soha se mentegetődzék,” — szakita félbe Fürst, — „önt így látva egy kis élet és utazás kedvet kapunk, a mi jótékonyan hat mindnyájunkra.”

Különösen ebben a civilizált világban, a hol egy leszakadt keztyűgomb is bosszuságra ingerel, gunyolodek Wanda, az idegen oldalán tovább menve s öt ezer kérdéssel el árasztva, a nélkül, hogy időt engedne neki a feleletre.

„Ugy” gondolta magába, most mérgeledhetik ez az önhiit unalmas ügyvéd.”

Fürst ez alatt Margittal kezedett társalgást a mi azonban nem igen sikerült, mert feleletei rövidék és szórakozottak voltak, így hát csak hallgatva követték a vigan csengő párt.

„Festő ez a fiatal ember?” tudakolá Wassilikáné a doktotól. Én szeretem a művészeket, művészeknek szabad kártyájok van mindenne, genialis, mikor poros utiruhába elibünk jönnek, más embereknél közönséges. „Ohó!” gondolta Zsiga bácsi a mint a két párra tekintet, „ez a megfordított világ, számításom csak nem fog cserben hagyni...”

Vacsora után a két fiatal ember, Burg és Fürst, a verandán találkoztak és nagy gyönyörűséggel élveztek egy szivart.

Szép leány a fiatal lengyel, veté oda könnyedén a festő.

„Igen, hagyta helybe Fürst, de a mama —”

„Ugy, a mama” felelt Burg egy egyet. ő pillantással. „És a mi feleségeink is egykor anyák lesznek, ha meg gondolja az ember, hogy ifjúkorának ideálja semmi jobbat nem remélhet mint leendő veje malitiozus megjegyzéseit!

„A nevelés,” akarta folytatni Fürst, de ebben a pillanatban nagy élénkség hallatszott a társalgó terenből, Burg az ablakon bedugta fejét és látta Wandát a termen végig reptülni, nevetett, csacsogott, végre le ült a zongorához.

(Folyt. köv.)

méltán meg... ezáltal talán... bizonyította... tudja; azont... egy-egy jó... fogásban rés... azt, hogy ba... sunkat látog... kedhetik és... járjunk el a... még most is... hozunk jele...

Szom... törvény... nálunk azon... mutatott be... mint Hel... vánult. A nő... Aranka és H... tükért meg... közönség tel...

Vasár... „Felhő... darabot jó... Aba György... v a c s Lajo... Klárit, (L... Andrást, de... a bacsit tisz... megkéri Klá... adja Ferkón... mást és bo... (D. Örsi... tovább is fé... nyai, a mi... anyjához, és... küldi férjé... kepen. Több... szakvetelni... magát, Ferk...

Szép... kellemes ese... Örsi Arad... többen.

Hét... helytelenül... vidám pikár... ság nagyon... zül többet t... nagyon kell... val egyes je... lalni lehet, ... is kielégítő...

Ked... per (Pepi)... Meséjét elm... szerzője úgy... hogy a köz... roszzul olv... bogy 3 felv... deki tisztá... nagy igénye... el lehet mu... bacsit”, érde... Mátyás, tova... (Cincár) H... „Stánci ne... Kata (Margi...

Sze... rettéje, „A... egyik legkit... magával rag... ez alkalom... tud banni é... zönséget. T... kes nőnek b... jat bizonyos... azonban erő... tást nyujtott... ő is hozzá... ket Örsi... (Frosch) a... sen volt.

Csü... gatta volna... tunk. A szin... va 8—10... t a r á z s... eredményny... r á n d i... mint játékb...

méltán megérdemli. Nem akarok városunk közönségének ezzel talán szemérményt tenni. Hisz szántalanszor bebizonyítottam, hogy szereti a jót, szépet és becsülni is tudja; azonban megis óhajtandó volna bár akkor, mikor egy-egy jó társulat úti fel nálunk tanyáját, nagyobb pártfogásban részesítene a színészetet, a mivel elérhetnék azt, hogy bár ritkán, de jó társulatok meg mernék városunkat látogatni. A társulat több jeles színéssel díszkedhetik és a műsor eléggé változatos és új. Fel tehát, járjunk el a színházba, hisz ha a színészetet pártoljunk, még most is nemzeti nyelvünk, a magyarság érdekében hozzuk jelentékeny áldozatot.

Szombaton szept. 3-án Csiky Gergely: „Örök törvény” színműve adatott elő. Írója régebb írta már, nálunk azonban csak most láttuk először. Szép alakítást mutatott be Kovács Lajos Orlián szerepében, valamint Heltai Nándor is rokonszenves színésznek nyilvánult. A nők közül első helyen megemlítendő D. Örsi Aranka és H. Várdi Rózsa asszonyok, kiket szép játékokért megnyílt jelenetben is többször tüntetett ki a közönség tetszésnyilatkozata.

Vasárnap szept. 4-én adatott Bátkay László: „Fehő Klári” pályanyertes népszínműve, a mely darabot jó hírnév előzött meg. Meséje röviden ez: özv. Aba Györgyné (Gyórfi), molnármester fia András (Kovács Lajos) titkon szereti Aba nevelt leányát, Fehő Klarit, (L. Perczel Mari) ki viszont titkon szereti Andrást, de miután köztük nagy a korszakosság, inkább a bécst tiszteli benne. Fátoly Ferkó (Heltai Nándor) megkéri Klári kezét és András vérző szívvel bár, de oda adja Ferkónak abban a jó reményben, hogy szeretik egymást és boldogok lesznek. Azonban Ferkó Viola Evát (D. Örsi Aranka) szereti és meg is igéri neki, hogy tovább is fogja őt szeretni. Klári megtudja titkos viszonyát, a mi vallást idéz elő. Klári vissza megy nevelő anyjához, és egy pillanatban, a midőn András őt visszaküldi férjéhez, bevallja szerelmét iránta, András hasonló kepen. Több érdekes epizód után jön Fátoly Ferkó, visszakövetelni Klarit és a midőn ez András keblére veti magát, Ferkó lelvi Klarit és magát is.

Szép alakításokat nyújtott Perczel Mari, a ki kellemes csengő hangon sok szép dalt énekelt, továbbá Örsi Aranka, Kovács Lajos, Heltai Nándor és többen.

Hétfőn szept. 5-én „Nebántsvirág” helytelenül operetténevezett énekes bohózat ment. A vidám pikáns mese meg tette most is a hatást, a közönség nagyon jól mulatott és Perczel Mari dalai közül többet meg is ismételtetett. Nevezett énekesnő hangja nagyon kellemes és behízelgő, tud erőt is kifejezni, szóval ügyes játékát is tekintetbe véve. Miskolczinak gratulálni lehet, hogy Perczel Marit szerződtette. Az összejáték is kielégítő volt, csak a közönség távolmaradása bántott.

Keddén szept. 6-án Megyeri Dezső: „Első per (Pepi)” bohózatos vígjátéka került itt először színre. Meséjét elmondani nehéz, miután nagyon bonyadalmas; szerzője ügyesen tudta a helyzeteket egymásra illeszteni, hogy a közönséget minden percében meglevettesse. Egy rozszul olvasott levélcim annyira félreértésre adott okot, hogy 3 felvonás kellett hozzá, hogy végre valahára mindeki tisztába jöjjön helyzetével. A darab nem támaszt nagy igényeket, azonban bohóságain egy estét kellemesen el lehet mulatni. Kitérő volt benne Kovács a „nagybácsi”, érdekes alakítás nyújtott Heltai mint Gallina Mátyás, továbbá jól kiegészítették az ensemblét Havvy (Cincár) Hetyényi, (Bolvári Béla), Gyórfyné „Stánci néni”, Várdi Rózsa (Josefin) és Kiska Kata (Margit). Közönség csak kevés!

Szerdán szept. 7-én Strauss János hírneves operettje, „A bórégér” került előadásra. A szerző egyik legkitűnőbb operettje és szép zenéje mindvégig magával ragadja az embert. Perczel Mari (Rosalinda) ez alkalommal is bebizonyította, hogy gyönyörű hangjával tud bánni és több ízben egészen magával ragadta a közönséget. Török Margit (Adel) eléggé iskolázott énekes nőnek bizonyult, játéka is ügyes, csak kár, hogy hangját bizonyos fátyolozottság tartja nyögben, magas hangjai azonban erősek. — Lorándi (Eisenstein) jó alakítást nyújtott szerepében, hangja se hagyta csorbán és így ő is hozzá járult az est sikeréhez. Jól megállották helyüket Örsi Aranka, (Orlofszky), Heltai N. (Alfréd), Hetyényi L. (Falke) és különösen Kovács, (Frosch) a bőrtönör szerepében. Közönség csak közepesen volt.

Csütörtök szept. 8-án érdekes műsor csalogatta volna a közönséget, azonban ily közönyösséget nem vártunk. A színház üres volt az intelligencia köréből alig látam 8-10 személyt. Előadásra került a „Szerelmi v. a rászitai” operette Mülleritől, a melyet szép eredménnyel adott Perczel Mari (Rózsi), Lorándi (Péter) és Havvy (borbély), ugy zeneileg, mint játékban. Megemlítést érdemel a kis Donát h

Boriska, a 5 éves kora dacára meglepő szépen mondta el „Bakfischalmok” monologot. Gratulálhatunk a szülőknek is, mert a kis Boriska kísérlete szép reményekre jogosít. Érdekeséget kölcsönzött az estének a Ltmann Leo fiatal hegedűművész vendégföldrőle, a ki eleganciával, biztos kézzel és már nagy rutinnal aeta elő: „Chopin-Sarasate” Nocturnejét. „Hubay” esárdajelenet. „Vinauszky” legendáját és „Sarasate” cigány dalsit. — Zongorán Donát h színházi karnagy kísérte, kinek ez alkalommal dicséretet kell mondanom. Nem csak az itt felsorolt hegedűsokat, de az operettéket is diszcreten kísérte, nem igyekezett a maga pártjára kóditani a közönséget és inkább az énekes előnyeit tekinti szem előtt. Ez pedig érdeme, a mit e helyen is fel akarok jegyezni.

Ujolg is a közönséghez kell fordulnam, hogy felhívjam figyelmét színészetünk pártolására. Ők megteszik kötelességüket, tegyük meg mi is velük szemben, t. i. járjunk el a színházba, hisz ugy is ritkán jut alkalmunk, hogy jó társaság előadásaiban gyönyörködhesünk.

bxy.

Vegyes hírek.

— Lukács Béla kereskedelemügyi minisztert, egymásra éri a polgártársak kintüntetése, így e hó 7-ikén Gyulafehérvár képviselő testülete egykori országgyűlési képviselőjét s megyénk jeles szőlőtjt egyhangulag diszpolgárnak választotta meg.

— Józsa Zsigmond és Fogarasi Béla tanárok tiszteletére a múlt vasárnap este 8 órakor, a kollegium előjárói banquetet rendeztek Munkácsi éttermében, azon alkalomból, hogy a nevezett tanárok az nap tartották meg székfoglalóikat. A kedélyes vacsorázásnak csak az éjféli órák vetettek véget s igen természetesen a tőzstok sem hiányoztak. Az első Csató János alispán, kollegiumi al gondnok tartotta az erd. ref. egyh. kerület igazgató tanácsára, annak áldásos működésére üritő poharat.

— Theológiai magántanári vizsgák voltak f. hó 2-án délelőt főt. Szász domokos erd. ref. püspök elnöklote alatt, két ifju papjelölt Nagy Károly és Jancsó Sándor voltak e procedensek. Az első a „hittani és vallásbölcseleti” csoportból állott szóbeli vizsgalatra, miután „Kálvin theológiája” c. irasbeli dolgozata is alapos készütséget s lelkiismeretes tanulmányt tetelezett fel. A második az „egyetemes, hazai egyház, valamint a dogmatörténelmi” csoportból vizsgázott. Irasbeli dolgozatának c. „Kálvin élete és egyh. szervezete” volt, s az illető szaktanár véleménye szerint szintén elfogadható munka. A vizsgáló bizottság örömmel s nagy élvezettel hallgatta végig az ügyes feleleteket és meglepégedetten távozott a sikerült vizsgáról. Hir szerint tervebe volt véve, hogy docentiatikus megszerzésére az éppen összeülő erd. ref. egyh. kerületi közgyűlésen nyujtanak alkalmat, hogy így az erd. ref. papság és tanárok előtt is bemutatassék képesítettségüket. Ez azonban a §-ok szerint nem volt eszközölhető, s így e hó 5-én (hétfőn) d. u. 4 órakor tartották meg akad. tanári próbaelőadásait. a kollegium dísztermében, sajnos nem nagy számmal összegyűlt hallgatók előtt. Ennek megtörténte után, Józsa Zsigmond theol. akad. dékán üdvözölte őket a tanárkar nevében. Irasbeli dolgozataik — a docentiatikus egyik más feltétele — ugy halljuk rövid időn sajtó alá kerülnek. Vajha ne utolsó művük is lenne. Aza nemes ambíció, mely vezette őket eddigi törekvéseikben céljaik felé, ne csak eddig terjedjen, hanem a nekik adott talentumokkal híven sáfárkodva igyekezzenek a tudós, s az amugy is szegény magyar theol. irodalom buzgó munkássá lenni.

— A nagyenyedi önkéntes tűzoltó egyesület folyó hó 11-én vasárnap d. u. 4 órakor kezdődőleg a sétaterén szépvrseny díjak kiosztásával, — 40 kros belépti díjjal, az építettini szándékolt tűzoltói másház költségei fedezésének javára; különböző versenyekkel egybekötött tánc málalatságot rendez, lesz ott nagy birkozási, ikrék, futó, fazéktörési, szamar futatási, lepényezési zsákba futási szépség és csúfság, pátkó és virali evési és esárdás verseny, árbóc mászás és léggömb fölerasztás, egy szóval minnen a mi elégséges, hogy egy kellemes délutánt szerezzon, épp ezért ennek meglátogatását az olvasó közönségnek is melegen ajánljuk.

— Színészeink kirándulása. Színészeink egy néhány elsőrendű tagja Donát karnaggyal egyetemben két napon keresztül kirándultak Marosujvárra, hogy az ott szorult helyzetbe jött Fábrián-féle színtársulatot segítsék ki. Előadták a „Czigány báró”-t és a „Madarász”-t oly szép sikerrel, hogy a társulat anyagi helyzete egyszerre javult és a differencia ki van egyenlítve.

— Vízhiány. Az idei nagy szárazság és afrikai hőség miatt, a források több községben kiapadtak, s az ivó vízben szükség állott elő. Magyar-Bükkösön annyira megszűkült az ivó víz, hogy e miatt az egyetlen még kinem apadt forrásnál naponta verekedések fordultak elő. Az előjáróság igen bölcsen tiltotta a víznek ruha mosásra való felhasználását, s most a bükkösi menyecskek a tőlük jó távolra folyó Marosban mossák a szennyes ruhát. A m.-igeni járásban szükségessé vált több új kut ásását rendelni el. Ezek közül néhány már el is készült. Magyar-Igen is azon községek közé tartozik, melyek minden nyáron vízhiánnyal vesződnek, s melyek jól tennék, ha mielőbb valamely közeli hó hegyi forrást kutatnának fel, abba a közeli vizeket összegyűjténék, s a kedvező lejtési viszonyok ügyes felhasználásával, a községbe levezetnék. Víz nélkül nincs élet, az élet némi áldozatot is megérdemel. Ezt már a rómaiak is jól tudták, s telepeiket, melyek később városokká fejlődtek, mindeuk előtt bőséges tiszta ivóvízzel látták el.

— A gymn. tanulók jó része, igazgatójuk s felügyelőikkel — minthogy az egyh. kerületi közgyűlésre nagy számmal elutazott tanárok miatt, rendes előadások amugy sem lettek volna tarthatók, — kirándultak a Köközbe. Tegnap reggel indult el a kis karaván; csakhogy a kirándulás feletti öröm, mely arcáikon ült, a nyomukba indult hűvös eső miatt, nehogy előlegezett legyen.

— A ki turistának akar felesapni az gyakorlója magát a magyar, vagy várszeg-utca ugynevezett járdakövezeten. De mégis jobb lesz előbb magát balesetek ellen biztosítani.

— Szőlő-tulajdonosok figyelmébe. Felhivatnak a Nagynyed városi szőlőtulajdonosok, hogy az 1892 évi XV. t. c. §-sa által adott kedvezmények igénybe vételét, azaz azt, hogy az 1893-ik évbe saját természetnyelkből mennyit akarnak házi fogyasztásra megtartani, Sász Albert városi adótisztánál, folyó hó 15-éig okvetlenül bejelenteni elne mullasszák.

— Vérhas járvány lépett fel Mógos havasi községben, s egyes esetek Verespatakon, Diómálon s Nagynyeden is fordultak elő, hasonlólag mint nyári hónapokban rendszeren heveny gyomor- és bélhurut is mutatkozik szorványosan, Kisaknán néhány hólyagos himlő fordult elő, de a fogamatostott újraoltás a továbbterjedést megakadályozza. Egyébként az egészségi állapot kielégítő.

— Öngyilkosság. Polhák Juon kozsárdi lakos, nyelv- és bársingrakban szenvedvén, adajutott, hogy már nyelni sem tudott. Emiatti életuntásból e hó 3-án a Marosba ölte magát.

— Nyilvános számadás. Az alvinci önkéntes tűzoltó egyesület, tűzoltói szükségletekre folyó évi aug. 28-án nyári mulatságot rendezett; eredménye: összes bevétel 71 frt 8 kr, kiadás 35 frt 25 kr, tiszta jövedelem 36 frt 23 kr. Ez alkalommal felülfizetni sziveskedtek: Gondol Dánielné 1 frt, Szócs Károly 1 frt, Vult János 50 kr, Frendel Árpád 50 kr, Guter József 10 kr, Gonda István 20 kr, Kupeczki Henrik 50 kr, Benedek Károly 20 kr, Biró Szilárd 50 kr, Deák György 50 kr, Pásztori Albert 50 kr, Telegdi Ferencz 50 kr és Szócs Ilona kisasszony sziveskedett nemzeti-szallag jelvényekkel a rendezőséget ellátni. Fogadják e helyen is szives pártfogásukért az alvinczi önkéntes tűzoltó egyesületi tagok hálás köszönetét. Meghizásból Bardecz Samu.

APRÓSÁGOK:

Amerikai lapszerkesztés.

Főszerkesztő: A mint hallám önnek jegyese van s közelebből tarja esküvőjét.

Ujándász (némi vonakodással): „Ugy akarnám, az az hogy...”

Főszerkesztő: „Akkor fogja ezt a 20 frtot, menjen esküdjék meg még ma s írjon nekem holnap déli 12 óráig két hasábra valót ily cím alatt: Nagyvárosi házasság. Egyébiránt fogadja szerencse kívánatomat. Isten önnel!”

Nem nehéz kitalálni.

Nő: „Mit gondolsz kedvesem, mihez volna ma kedvem.”

Férj: „Uj ruhához.”

Nő: „Lelkemre kitaláltad a gondolatomat.”

Férj: „Nő ez ugyan nagy boszorkányság, mikor egyébre se gondolsz.”

Tartós emlék.
Főnök (egy távozó hivatalnokhoz): „Őn derék mitelt fiatal ember s biztosan számíthat előmenetelre. Szeretnék valami emléket adni önnek. Nem venné nőül valamelyik leányomat?”

Csarnok.

Mikor ... ?

Mikor szép a virág? ...
Ha kelyhét kitarja
S kábitóan ömlik
Illatának árja.

Mikor szép a madár? ...
Hogyha nyit ajkakat
S kebléből esicsérgés,
Bájos dal fakad.

Mikor szép a leány? ...
Ha kitarja szívét
S a szerelem báját
Öntözi szerteszét.

Mikor rut a virág? ...
Hogyha elfonyadt,
Ha kelyhebezárult,
S nem terjeszt illatot.

Mikor rut a madár? ...
Hogyha ki-szenvedett,
Ajaka becsukva,
S nem zeng több éneket.

Mikor rut a leány? ...
Hogyha zárva keble,
Hogyha inkább gyűlöli,
Mintsem hogy szeretne.

B. Józsa.

Itthon vagyok.

Itthon vagyok s csendes kis lakásunk
Hajlékba fogadott be újra;
S fülemben cseng drága, jó anyámnak
Gyöngéd bár, de panaszó szava:
„Rosz e világ s nem a régi járja.”

Elbeszéli, hogy mennyit szenvednek:
Sors vizsálva s nehéz napok alatt;
S hogy a munka s küzdelem hevében
Az reményirki, — biztató gondolat:
Engemet tán boldognak láthatnak.

Beszél, mesél s könyv tolvaj szemébe
S elmondja, hogy mi bántja a szívét.
Ez is, az is; oh de leginkább az!
— Mibe lelke bele nem nyugodt még,
„Hogy közöttünk miért van a távollát?”

Vigasztalom — bárha szívem sajog —
S fájó részvét — bánattal van tele;
Oh, de azért annak mély fájdalomát,
— Derült kedélyt — nyugalmat színelve
Eltitkolom, hogy észre ne vegye.

Szegény anyámtul! hiszékeny lelke
Láthatólag kibékül a sorssal
S ha kitarja szíve gondját, baját,
— Mintha egy időre szakítva a gonddal
Tovább mesél!... felhagy a panaszszal.

Hallgatom őt... szava nyájas leszen,
S múlt időkéről szólva a krónika —
Elbeszélésem élményeim közül
Én is azt, mit őtet mulattatva —
Vigalomra, örömmre hangolja...

És elmondom... de nem! még se merem.
Hátha talán megse is hallgatna?!
Elárulva, hogy panaszsom is van,
Nem mint neki: eme rossz világra;
Hauem egy szép, kékszemű kis lányra!

Mester János,
theologus.

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY.

TÖRÖK BERTALAN.

Kiadótulajdonos: WOKÁL JÁNOS.

HIRDETÉSEK

Mennyasszonyi selyem ruhákra való selymeket fekete, fehér és érme színekben, simát és damasztot méterenként 45 krtól 16 frt 65 krig (mintegy 300 különböző fajtában) szállít egyes öltönyökre, vagy egész végekben is postabér- és vámmentesen HENNEBERG G. (os kir. udvariszállító) selyemgyára ZÜRICHBEN. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba intézett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. (9)

VIRSLI! FÜSTÖLT HUS! SONKA!

Tisztelettel ajánlom a n. é. helybeli és vidéki közönségnek

szeptember hó 15-től, naponta frissen készült **virslit, szalvaládé, disznófőszajt;** friss füstölt és többféle **kolbászok** és mindenféle **FÜSTÖLT HUSOKAT.**

Továbbá pácolt **sonka, nyelv; hájzsír, császár-hus; fehér-, füstölt- és paprikás szalonát** kis és nagy mennyiségben.

Vidéki megrendeléseket pontosan kiszolgálók, vidékre árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

Teljes tisztelettel

Incze István.

Nagyenyed, főtér 20 szám.

Sz. 216—1892

Árverési hirdetmény.

Alírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz 102 §-a értelmében közhírré teszi, hogy a décsi kir. járásbírósg 2394. számú végzése által új-aráti Gállfy Jenő gyógyszerész végrehajtató javára özv. Gállfy Istvánné László Anna ellen 741 frt 41 kr tőke, ennek 1890. év. június hó 7 ik napjától számítandó 6 % kamatai és eddig összesen 52 frt 28 kr perköltség követelés erejéig elrendelt s 1892. évi július hó 26-án fogantatott kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 808 frtra becsült 250 kalangya buza és 26 szekér szénából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek 1101/1892. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Veresegyházán alperes lakásánál leendő eszközésére 1892. szeptember hó 16-ik napjának délelőtt 11 órája

határidőül kitűzettek és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz 107 §-a értelmében, a legközelebbi ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elarverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz fizetendő.

Kelt Balázsfalván, 1892. augusztus hó 31-ik napján

THAT GYÖRGY kir. bir. végrehajtó.

A LEGUJABB és LEGOLCSÓBB

politikai és közgazdasági napilap

a Magyar Ujság

Laptulajdonos:

Dr. Fenyvessi Ferenc orsz. képviselő.

Előfizetési árak:

1 óra 1 frt, ¼ évre 3 frt, ½ évre 6 frt,
1 évre 12 frt.

➤ Egy szám ára 3 kr, vidéken 4 kr. ➤

A Magyar Ujság kiadóhivatala egész éves és féléves előfizetőinek azt az állandó kedvezményt nyújtja, hogy

a Magyar Ujság valamennyi sorsjegyeire,

melyek Magyarország és Ausztria összes törvényesen engedélyezett sorsjegyeinek két csoportjából állanak és a magyar leszámítoló és pénzváltó-banknál letétbe helyezettek, játszanak és évenként és csoportonként 65, tehát 130 huzásban részesülnek s csoportonként 3 és ½, tehát összesen

7 millió nyereményre játszanak

A Magyar Ujság rendszeren 16 oldalnyi terjedelemben, de gyakran 20 és 24 oldalon jelenik meg és a rendes gazdag rovatokon kívül állandóan két vezércikket, két tárcát és ismeretterjesztő cikket és

két kitűnő regényt közöl,

melyek közül az ¼ éves előfizetők 1 kötetet, a ½ éves előfizetők 2 kötetet és az egész éves előfizetők 4 kötetet kapnak, miután a lapban közölt kitűnő regények

külön kötet alakjában is megjelennek.

Mutatványszámokat kívánatra ingyen küld a

„MAGYAR UJSÁG”

kiadóhivatala

1—4 Budapest, IV. kerület granátos-utca 7. sz.

„ZACHERLIN”

vevésénél nagy figyelemmel kell lenni

Vevő: ... nekem nem kell kibontott féregpor, mert én Zacherlint kértem! ... Joggal dicsérik e különleges és kitűnő minden féreg-elleni szert, azért csak lepecsételt és az üvege nyomott „Zacherl” névvelvalót veszek. — Valódi kapható:

Nagyenyeden: Winkler János urnál.
„ Cirner J. József „
„ Bisztritsány L. „

Gy.-Fehérvárt: Misselbacher J.B. urnál
„ Jakabfi Albert „
„ Mihellyes Zsigm. „
„ Frölich Gyula „
„ Nagy József „

Balázsfalván: Heiskovits Lipót urnál
„ Sinberger Salamon „
„ Schissel Károly „

— Ára: 15 kr. — 30 kr. —

— Ára 50 kr. — 1 frt. —